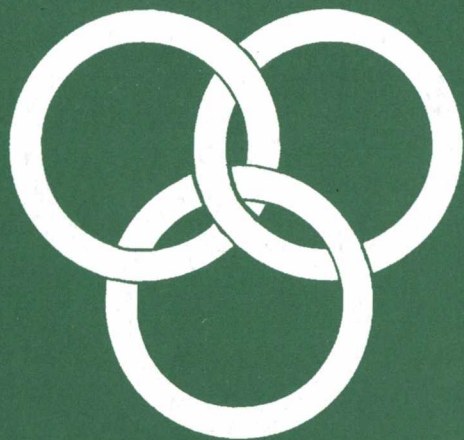

1998. IV. NEGYEDEV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

33.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:
Magyarországi Keresztyén Ifjúsági
Egyesület
(M KIE)

Szerkesztőség:
1085 Budapest, Horánszky u. 26.
Telefon/fax: (06-1) 267-0587

Szerkesztők:
Denke Villó
Silló Melinda

Szedés-tördelés:
Donát Bt.
Budapest

Nyomdai kivitelezés:
FÉBÉ Bt.
Budapest
Felelős vezető:
Tóth Béla

Megjelenik
negyedévente
Megrendelhető a
szerkesztőség címén
Ára: 1 évre 800 Ft
(postaköltséggel
együtt)

*Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat!*

A TARTALOMBÓL

Erőt ad a megfáradtnak... ..	4
KIE arcképcsarnok	
– Karácsony Sándor	8
Az ifjúkor nagy kérdései	
– Hogyan szórakozzunk?	12
Tudod-e...?	14
Fedezd fel lelki ajándékaidat! ...	20
Mire jó egy magyar önkéntes? ...	22
Biblia munka	29
<i>és még sok más...</i>	

LAPUNK SZERZŐI ÉS MUNKATÁRSAI

Albert Ágnes	tördelészerkesztő	Budapest
Bakay Péter	evangélikus lelkész	Békéscsaba
Bölcsföldy András	református lelkész	Kecskemét
Demeterné Harmathy Zsófia	református hitoktató	Budapest
Denke Villó	vegyésmérnök	Budapest
Fodor Attila	gépésmérnök	Kecskemét
Fodorné Ablonczy Margit	református lelkész	Kecskemét
Kovách Péter	református lelkész	Gyömrő
dr. Kovács Bálint	KIE-szenior	Budapest
Martonné Szalóky Eszter	gyógytornász	Révfülöp
Silló Melinda	koordinátor	Budapest
Tóth L. Kristóf	református lelkész	Pátka

Versek: Dsida Jenő, Nemes Nagy Ágnes, Pilinszky János

Máriák és Márták

Nyüzsgős típus vagyok. Olyan, aki nem sokáig állja meg szó nélkül, néha türelmetlen, és nagy gyorsasággal hoz többé-kevésbé helyes döntéseket. Azt hiszem, keresztyén körökben jó néhány hasonló akad, teszünk-veszünk, ha kell, kettő helyett dolgozunk, lelkesedünk és nagy energiával toljuk a szerkeret, jó esetben előre. Nincs is velünk sok baj, bár néha mintha túl sokat vállalnánk. Veletek is előfordul, hogy nincs időtök beszélgetni? Hogy a többiekért dolgozva nem mindig sikerül kapcsolatba kerülni velük? Sem a dolgok lényegével? Egy évvel ezelőtt vezetőképző táborban voltam. A közös elfoglaltsággal töltött órák közötti szünetekben, melyek számomra néha túl hosszúvá nyúltak, mindig tettem-vettem. Felsöpörtem a termet, feltöröltem a kifolyt szörpöt, naplót írtam. A szállásunkon is így volt, engem talált meg minden apró-cseprő feladat. Az utolsó este aztán az egyik vezetőnk leült mellém. Úgy emlékszem, nem terelte erre a szót, nem is kérdezett. Én kezdtem el hangosan gondolkodni arról, hogy miért csinálom mindig így. Azért, hogy elfogadjanak – valamiképpen megérdemeljem, bérletet váltsak ahhoz, hogy itt lehessenek. És azért, mert így nem kell csak úgy üldögelni a többiek között, beszélgetni a látszatra üres, valójában épp erre való percekben. Nem kell kapcsolatba kerülni – jutott eszembe a lány mosolygós tekintete előtt.

Mária és Márta történetéről Karel Čapek írt egy elbeszélést. Fantáziájával kibontva a tömör bibliai szöveget leírja Márta sürgés-forgását és aggodalmát, hogy méltóképp fogadhassa a Mestert. Míg Mária Jézus lábánál ülve hallgatja szavait, Márta a konyhában ügyködik. Jézus szelíden dorgáló szavai ráébresztik, hogy elmulasztott valamit, de amikor a Mester távozása után megkérdezi hűgától, hogy mit hallott, Mária egy szót sem tud felidézni. Csak az örömet, ami eltöltötte.

Sürgő-forgó Márták, fogadjuk meg az intést! Akkor is, ha szolgálunk, szervezünk, ha egy-egy alkalmon a háttérből figyeljük, minden rendben megy-e. Engedjük, hogy megérintsen, ami elhangzik.

Ne maradjunk kívül, hiszen közben megismételhetetlen szavak hangzanak el, pótolhatatlan pillanatokot veszíthetünk. Néha ülünk le, és tegyük kezünket az ölünkbe. Hallgassuk a Mester szavait – ne féljünk, Ő így is elfogad minket.

Martonné Szalóky Eszter

Beiktatás

Ezért tehát mi is, akiket a bizonyágtévőknek akkora fellege vesz körül, tegyünk le minden ránk nehezedő terhet, és a bennünket megkörményező bűnt, és állhatossággal fussuk meg az előttünk levő pályát. Nézzünk fel Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére, aki az előtte levő öröm helyett – a gyalázattal nem törődve – vállalta a keresztet, és az Isten trónjának a jobbára ült. Gondoljatok rá, aki ilyen ellene irányuló támadást szenvedett el a bűnösöktől, hogy lelketekben megfáradva el ne csüggedjetelek.

Zsid 12,1–3.

Amikor készültem erre az igehirdetésre, megkísértett a Kísértő, hogy valami különleges igehirdetést mondjak el beiktatásomkor, amikor ilyen sokan vannak itt. De az Úr mást akart. Így ma semmi különlegeset nem hallhattok tőlem; semmi olyat nem fogok mondani, amit bármikor máskor is ne mondhattam volna, vagy mondhatnék. Tőlem tehát semmi mást nem kaphattok, csak amit eddig kaphattatok és ezután is kaphattok, az Igét, ami buzdít, hogy térjetelek meg, vessétek el magatoktól a bűnt, szülessetek újjá, teljesedjetelek be Szentlélekkel, hogy életetek legyen. Istentől azonban ma is, mint bármikor máskor, megkaphatjátok azt, amire szükségetek van: üdvösséget, bűnbocsánatot, gyógyulást, kegyelmi ajándékokat, családi kapcsolataitok helyreállítását – mindent, amit kértek!

Ma szeretnék két személyt bemutatni a jelenlévőknek. Fontos, hogy e két személyt ismerjük, mert ez a két ismeretségünk oldhatja meg életünk nagy kérdését, problémáját. Remélem, mindenki izgatottan várja, ki ez a két személy.

Nos, az első az a személy, akit évti-

zedek óta ismersz mégis nap mint nap meglepetéseket okoz. Akinek a tetteivel gyakran elégedett vagy, de talán még gyakrabban elégedetlen. Akinek a megismerésére mindennél több időt és energiát fordítasz. Ez a személy: önmagad. Két dolgot mond itt a Biblia, ami téged jellemez. Az egyik az, hogy terhek nehezednek rád. Nehéz az élet, s mi folyton panaszkodunk. A lelkeszek, hogy kevés a hittanos, sok a gyülekezetbe nem járó egyháztag. A nyugdíjas, hogy kevés a nyugdíj, de sokat kell költeni a gyógyszerre. A dolgozó, hogy folyamatos műszakban kell dolgozni, a diák, hogy a NAT miatt a délutánt is az iskolában kell töltenie. Mi magyarok különösen is szeretünk panaszkodni. Terheink vannak, ez együtt jár az emberi léttel. De Jézus nem azt akarja, hogy meggömyedjünk terheink alatt, hiszen Ő görnyedt alattuk a Via Dolorosán, a szenvedések útján, ahol kereszttjét cipelve vánszorgott végig, pribékektől nógatva. Azt mondja az Úr: „Az én terhem (azaz az a teher, amit velem hordasz) könnyű.” Ha elfogadod az Ő segítségét és észreveszed, hogy nem egyedül hordod a terhet, má-

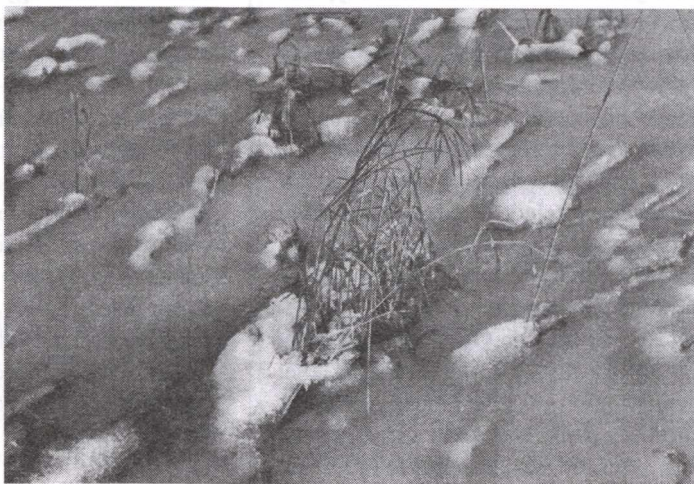
ris könnyebb. Egy leányanya számára, aki felelőtlenségből teherbe esett, mert elhitte a tévének, magazinoknak, hogy az a szabadság, ha minél több fiúval ágyba bújjik, annak a gyermek csak nyűg, teher. Ugyanaz a gyermek egy Isten szerinti házasságban élő asszonynak és férjének az Úr legcsodálatosabb áldása, a boldogság maga.

Az is lehet teher, hogy felelősséggel tartozunk másokért – néha nem is tudjuk, konkrétan kiért –, mert az ember nem függetlenítheti magát a többi ötmilliárd-kilencszázkilencvenkilencmillió-kilencszázkilencvenkilencezerkilencszázkilencvenkilentől, bármennyire is akarja.

A másik jellemzője önmagadnak az, hogy bűn környékezes. Ki az az itt jelenlévők közül, aki akarja elkövetni a bűnt? Mégis rátelepszik az életedre, kiszívja életerődet, boldogságodat, mint a pióca a vért áldozatából. Fojtogat, mint a füstköd, amelytől egyre nehezebben lélegzik az ember, míg nem

rosszul lesz. És még ha csak környékezne, de teljesen beléd ivódik, mint egy rákos daganat. Nem lehet szabadulni tőle, csak fájdalom árán. Legyen a neve akár tévedés, hanyagság, rossz szokás, hiba, netán hajlam; a bűn le-
húz, megkötöz, még jobban megterhel, mint a hátadon egy zsák krumpli.

A bűn meglétét az ember sokkal, de sokkal nehezebben ismeri el, mint a terhekét. Nem sok embert hallottam a postán vagy a közértben amiatt panaszkodni, hogy milyen bűnt követett el. Még a börtönök is tele vannak magukat ártatlannak valló emberekkel. Pedig csak az emberi igazságszolgáltatás tökéletlensége és következetlensége miatt vagyunk még mi mindannyian szabadlábon. Emiatt van nehéz dolga annak, aki a bűntől akar megszabadítani. Az emberi büszkeséget kell legyőzni, hogy felszínre kerüljön az őszinteség. Ha feltenném a kérdést, hogy a jelenlévők közül ki érzi magát bűnösnek, azt hiszem, nem az elsöprő többség je-

Fotó:
Tóth L. Kristóf

lentkezne. De ha azt kérném, hogy azok, akik valaha az életükben követtek el bűnt, magukban vallják meg, remélem, mindenkinek lenne mit megvallania. Aki ugyanis büntetlenek hiszi magát, az már szellemileg halott.

Az Ige azonban azt mondja: mind a terhet, mind a bűnt tegyük le – én hozzáteszem: Jézus kezébe. A terhet segít elhordozni, sőt nagyobb részét Ő veszi magára, a bűnt pedig úgy elveszi, mint ha soha nem lett volna. Ez így túl könnyű és egyszerű lenne – mondhatják némelyek. Egy szenvedések közepette elkövetett, másoknak igen nagy fájdalmat okozó, kínkeservek között megbánt és megvallott bűnt Jézus egy szempillantás alatt eltörölné? Igen! Ő már megkínlódta, megszenvedte ezt, lassan kétezer éve a golgotai kereszten. Fizetett helyettünk, ezért te is nyugodtan leteheted az Ő kezébe terheidet és bűneidet!

S ha ez megtörtént, akkor együtt nézhetünk fel a hit szerzőjére és beteljesítőjére, hiszen – gondolom, mindenki rájött már – a másik személy, akit ma be akartam mutatni, az Jézus Krisztus. Aki már ismeri Őt, annak ez az alkalom örömteli újabb találkozás; aki most találkozik Vele először, annak érdemes megismerkednie Vele! Ő ma is él, éppúgy, mint te vagy én, és találkozni akar veled. Ő nem olyan, mint amilyennek le szokták festeni, nem bánatos szemű, szenvedő-fájdalmas tekintetű! A Golgotára menet, vagy a kereszten az volt, de Ő ma az Atya jobbán ül! Az Atya jelenlétében nem lehet senki komor, ott a boldogság, öröm és dicsőség lakik. Ezért van az, hogy amikor Jézus rád néz, szeretet és öröm van

a tekintetében. Szeretet, mert az életét adta érted és öröm, mert veled találkozik. S az Ő közelségében a te szívedbe is szeretet költözik. Jézus vállalta a gyalázatot azért, hogy te örülhess!

Sok embernek van kapott hite, de soknak nincs beteljesedett hite. Jézus mindazt, amiért a földre jött, beteljesítette halálával és feltámadásával. De a te számodra ez a hit csak akkor teljeseedik be, ha rábízkod magad. Egyébként nincs semmi haszna ezeknek az életedben. Tovább jársz a bűn útján, terheid lenyomnak, pillanatnyi gyönyöröket élsz át, anyagi javakat szerzel, amit nem tudsz magaddal vinni e világból. És amikor véget ér az életed, hová kerülész? A temető nem a végállomás...!

Bemutattalak hát benneteket egymásnak. Ezek után már neked magadnak kell kapcsolatban maradnod Jézussal. Aki bemutat két személyt egymásnak, az összeismertetés után félreáll, hogy egymással foglalkozhassanak az új barátok. Erre a feladatra vállalkoztam én. Mi indít egy tehetséges fiatal, hogy ilyen pályára menjen, ahol már csak haldoklók és öreg nénik igénylik a szolgálatát? Sokan akarták már eltemetni a keresztyéniséget, az Úr azonban lát fantáziát bennünk. Én ezért lettem pásztor. Nem azért, hogy szép csendesén átsegítsem a halálba az embereket – szellemi értelemben, vagy akár testileg, hanem hogy munkatársra legyek Isten Szent Lelkének, Aki a Nagy Ébresztő és Feltámasztó. Erre hívott el az én Uram, Jézus, ezért vagyok Pátkán, hogy mindenki megtudja: „Él az Úr, áll ígéréte...” Ámen!

Tóth L. Kristóf

A **Vezess! megrendelhető** a KIE-iroda címén. Az eddigi megrendelők az előfizetési díj befizetésével hosszabbíthatják meg előfizetésüket, új megrendelőknek kérésre csekket küldünk. Az 1999-es előfizetési díj 800 forint (postaköltséggel együtt).

Néhányunknak már szokásunkká vált a **kedd reggeli** imaközösség, melynek – reményeink szerint – az országban több helyen vannak tagjai. Nekünk sok erőt ad ez az alkalom, jó élmény közösen Isten elé vinni a KIE, a saját vagy ismerőseink, családtagjaink gondjait, örömeit. Ezekkel a sorokkal is szeretnénk biztatni mindenkit, hogy csatlakozzon az imaközösségünkhöz keddenként reggel fél 7–7 között.

1998. november 8-án, szombaton a csákvári evangélikus ifjúság rendezésében **sportnap** volt. A programban foci, kosár- és röplabda szerepelt. A résztvevők nagyon jól érezték magukat a családias légkörben. Az áhítatot és a beszélgetést Albert Gábor evangélikus lelkész tartotta, illetve vezette.

A **KIE-irodában** több délelőtti (kedd, szerda, csütörtök) és néhány délutáni órában is van valaki (Schwarzkopf Melinda, Denke Villő, Kőhegyi István), aki ügyeletet tart és

az irodai ügyeket rendezi. Melinda már néhány hónapja segít az irodában, írja a válaszleveleket. Villő átmeneti időre vállalta az irodai ügyeletet, Pista bácsi pedig heti egy délelőtti segíti az iroda munkáját. Ő a budapesti szenior csoport nevében is végzi ezt a szolgálatot. *Köszönjük neki személyesen és a budapesti szenior csoportnak is ezt a szeretettelji felajánlást, segítséget.*

A szenior csoport adta ki a **KI MIT TUD?** című **bibliai és művelődéstörténeti játékot**, amely 192 kérdést és feleletet tartalmaz. Családoknak és ifjúsági csoportoknak ajánljuk. Kapható a KIE-irodában, vagy megrendelhető Kőhegyi István ny. lelkész címén: 2336 Dunavarsány, Széchenyi u. 39. Tel.: (24) 473-128. A játék ára: 400 Ft.

Megjelent a KIE **Akarsz-e játszani?** című **játékgyűjteményének** második, átdolgozott kiadása. A játékok egy részét kicserélték a szerkesztők (például több ismerkedési játék került be; csökkent az egy társaságban csak egyszer játszható játékok száma), a játékok szövegét igyekeztek érthetőbbé tenni, a leírásokat a megszokott rendszerben egyszerűsíteni. A gyűjtemény ára 500 Ft, kapható és megrendelhető a KIE-irodában.

Karácsony Sándor

Földes

1891. jan. 10–1952. febr. 23.

„Ne feledkeztek meg vezetőitekről,
akik az Isten igéjét hirdették nektek.
Figyeljetek életük végére,
és kövessétek hitüket.”

(Zsid. 13,7)

„Minden emberben ott szunnyad bizonyos vele született kíváncsiság. Ezt a nevelőnek, tanítónak ébresztgetnie kell.”

A két világháború közötti időszak egyik legnagyobb hatású nevelő egyénisége volt Karácsony Sándor. Tíz tekintélyes kötet foglalja egybe sajtóságosan egyéni, de minden vonatkozásában keresztyén és magyar pedagógiai és magyar világnézeti tanításait. Számos kisebb könyv és füzet ugyancsak igazolja, milyen sokoldalú bizonyágtevő és nemzetnevelői munka teszi őt ma is méltánylandó és követendő példaképpé minden ifjúsággal foglalkozó ember számára. Írásaival egyidejűleg megszámlálhatatlan előadása – a tíznél több evangéliumi közösség konferenciáin – igazolják Németh László megállapítását, Karácsony Sándor mágnes ember volt, vonzotta minden rendű és rangú hallgatóit. Így érdemes, szükséges őt közelebbről megismerni.

A szülőföld, a Hajdú megyei Földes formálta először. A szülői ház és az ottani elemi iskolai tanítóktól kapott első élményeiről műveiben sokszor olvashatunk. Első tanítóira igaz szeretettel emlékezik vissza.

Földes után Debrecen következett, ahol a híres Kollégium tanulója lehetett nyolc éven át. Már itt megmutatkozott sokirányú tehetsége, az önképzőkörben is kiemelkedett társai közül. Élő és szolgáló tagja volt a kollégiumi diákgyűleketnek, abban mint presbiter teljesített szolgálatot. Már ekkor megfogalmazódott benne a hivatástudat: nevelő akar lenni.

Budapesten magyar–német szakra iratkozott be és tanult az akkori neves egyetemi tanároktól nemcsak elvi tisztánlátást, de gyakorlati útmutatásokat is kapott. Közben lehetővé vált, hogy a genfi egyetemen is hallgasson olyan előadókat, mint Wundt, a néplélektan képviselője.

lője. Önkéntes katonai szolgálatot teljesített Tirolban, majd az első világháborúban megjárta az olasz és az orosz frontot. Az egyik ütközetben súlyos sérülést kapott, előbb két mankóval, majd bottal tudott csak járni szinte élete végéig. Így hordta a háború nyomát, de a munkában, szolgálatban ez nem akadályozta.

1919-től nyolc éven át úgy tanította a józsefvárosi polgárok gyerekeit, hogy egészen új és egyéni nevelési gyakorlatot valósított meg. Mindezt rendkívül érdekes módon megírta *A csucsai front. Egy tanár és egy osztály* című ifjúsági regényében. Ezen könyve mellé még két ifjúsági regény sorakozik: *A Siccki-banda. Egy barátság regénye* és a *Holdbeli diákélet*. Mindegyikben számos fiatalkori emléke elevenedik meg mindig úgy, hogy azzal is tanít. Több színdarabja és énekes jelenete egészíti ki ezeket a műveket.

Megyercsy Béla KIE nemzeti titkárral 1919. december 8-án, a KIE jubileumi ünnepségén találkozott, s ettől fogva ott találjuk őt az ifjúsági munka széles mezején. Konferenciái előadó és újságszerkesztő. A Magyar Ifjúságban és a vezetőknek szóló Ébresztőben sorra jelen-

Karácsony Sándor egy KIE-vezetői konferencián 1923-ban Földesen

nek meg tanulmányai és bibliai tanításai. Ezek közül kettőt emelünk ki: *A hegyi beszéd magyarázatát* és *A mai magyar ifjúság lelki arcát*. Ma mindegyik külön kötetben is olvasható új kiadásokban is.

A KIE vezetésben egyike volt azoknak, akik a KIE Világszövetség konferenciáin képviselték a magyar mozgalmat. A cserkészletben előbb az ICHTHYS mozgalom elindításában és vezetésében volt nagy szerepe, majd parancsnoka lett az 1. sz. cserkészcsapatnak. 1945 után ő lett az elnöke az újjáalakult cserkészletnek addig, míg az az úttörőmozgalomba be nem olvadt.

Középiszkolai tanári szolgálata után a Tudományos Akadémia Szótárkészítő Bizottságában kapott munkát. Ilyen munkája közben egymás után jelentek meg tudományos munkái. Közben részt vállalt a Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség, a MEKDSZ munkájából is, és szerkesztette előbb az egyik legeleveníbb ifjúsági lapot, az Erőt, majd később a Diákvilágot is. 1942. július 1-jétől a debreceni egyetem pedagógia tanszéke vezetésével bízzák meg, majd 1945 októberétől a szabadművelődés elnöke lesz. Szinte lehetetlen felsorolni sokoldalú ténykedéseit, mert sokan igyekeztek éles látását és nagy tudását igénybe venni. Ez vonatkozik egyházi szolgálatára is: tagja volt a zsinatnak. A sok nevezetes előadása közül érdemes megemlíteni a balatonszárszói 1943-as SDG-konferenciát, ahol a záró előadást (sok ismert író előadása után) ő tartotta meg. 1949-től többen támadást intéztek ellene, 1950 márciusában nyugalmába vonult. Halála után a Kerepesi úti temetőben kapott nyughelyet.

Szülőfalujában, Földesen róla

neveztek el a művelődési házat és az előtte levő teret is. Minden év januárjában – a születési évfordulón – a földesiek meglátogatják sírját és ünnepséggel emlékeznek gazdag életére.

Fontos munkái:

Neveléstudományi és társaslélektani munkái: *A magyar észjárás és közoktatásügyünk reformja; Magyar nyelvtan társaslélektani alapon; A könyvek lelke; Magyar világnézet; A magyarok Istene (Vallásos nevelés); A magyarok kincse; Magyar ifjúság; Ocsúdó magyarság; A magyar demokrácia; A magyar béke.*

Az ifjúsági munka szempontjából fontos írásai: *Barátság és szerelem; A nyolcéves háború; A tanulás mesterfogásai; Leckék a leckéről.*

Különösen is fontos lehet a mai ifjúsági vezetőknek is *Utazás a Biblia mélységei felé* című írása, és a *101 magyar népdal* és a *Regös káté* részben az ő gyűjtésében és szerkesztésében.

Mindezekén túl még számos kisebb írása taníthat és nevelhet mai fiatalokat és ifjúsági vezetőket!

Dr. Kovács Bálint

DERŰ

„Aki hisz, az derűs, és derűje Istentől származik.”
(XXIII. János pápa)

A KIE Világszövetségi Nagygyűlés információs levelében az állt, hogy Németországban júliusban általában 25–30 °C van, néha lehet azonban hűvösebb is, a szervezők javasolták, hogy hozzanak kabátot is a résztvevők. Arra azonban ők sem számítottak, hogy esős, hideg idő lesz és a napot csak néha fogják látni a didergő küldöttek. Néhányuk megjegyzése az időjárásra:

- Áhá, ezt nevezik itt nyárnak! (kenyai küldött)
- Nem tudtam, hogy Németországban is van esős évszak!
- Egészen otthon érzem magam! (angol küldött)

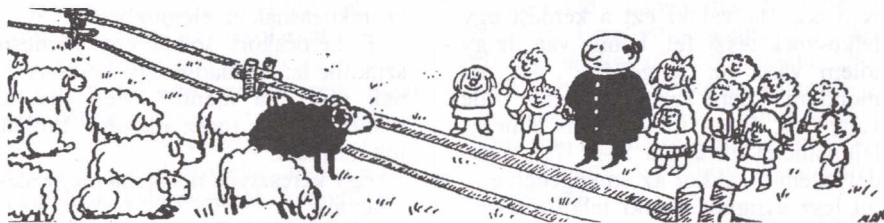
Pályaudvar. A sok csomaggal érkező küldötteknek mondja az őket fogadó német fiú: Csak azokat a bőröndöket

tesszük fel a kocsira, amik maguktól nem gurulnak.

Az asztalosműhely egyik sarkában vöröskeresztes emeletes ágyakat állítottak fel, hogy a fáradt munkatársak napközben alhassanak. Ezek az ágyak olyan alacsonyok voltak, hogy még felülni sem lehetett rajta és csak oldalra fordulva lehetett kigurulni belőle. Ráadásul olyan kényelmetlen, hogy csak a valóban fáradtak tudtak rajta aludni.

Szokásos párbeszéd az ágyaknál:

- Én már kész vagyok az alvással, lefekhetsz az ágyamba.
- Kösz, viszlát!
- Másik gyakori párbeszéd:
 - Most kell autós szolgálatba mened? Te vagy Marcel?
 - Nem, ő alattam alszik.

Hogyan szórakozzunk?

Mostani írásunkban arra keressük a választ, hogy a „klasszikus” 8 óra munka, 8 óra pihenés, 8 óra szórakozás – hogyan érvényesül egy keresztyén életében. Noha az első két 8 óra is fontos etikai kérdéseket vet fel, tekintsünk most mégis csak a harmadik területre: hogyan is éljük meg a szórakozást? A cím természetesen nem azt jelenti, hogy most a keresztyén szórakozás „alapszabályát” fogalmazzuk meg – inkább kérdéseket, gondolatokat szeretnék felvetni!

Tisztázzuk először: mit is értünk szórakozás alatt?

Elég tág fogalomnak tűnik. Befelé nézve egy baráti beszélgetéstől kezdve egy részegen átdorbézolt éjszakáig minden? A szórakozás kellemes, pihentető, vidám időtöltés. Tehát valami számunkra jó időtöltést vagy a kedvességünknek megfelelő foglalatosságot jelent. Bővebben: társaságban táncsal, társasjátékkal vagy más pihenést, felüdülést jelentő foglalatossággal kellemesen tölteni az időt. Mindenképpen valami olyan, ami nekünk kellemes, szórakoztató, kikapcsoló.

Keresztyén körökben nem is így – definitíve – vetődik fel a kérdés. Sokan kérdezik tőlem – főleg középiskolások: hova lehet elmenni? Elmehegtek-e ide és ide? Nehezen szoktam válaszolni, hiszen már maga a felvetés is rossz. Ha valaki ezt a kérdést egy lelkésznek teszi fel, benne van, hogy tőlem várja az „engedélyt”. Ha azt mondom: „nem szabad elmenni” ide vagy oda, és az illető mégis elmegy, lelkiismeret-furdalása lesz. Ha „engedélyezem” – akkor az én engedélyemtől lesz nyugodt valaki lelkiismerete?

Vannak, akik így mondják: Mit szólna hozzá Jézus, ha oda elmennél? Ez elég spekulatív megoldás, hiszen nem tudjuk, mit mondana rá. Ha az van a kérdés mögött: vajon elég időt fordítunk-e rá – akkor viszont örök lelkiismeretfurdalással élnénk, hiszen ki tudja minden percét, egész életét neki szentelni, ahogyan ezt Ő tette? Természetesen életünk odaszánása kell hogy hitünk következménye legyen, akkor viszont kizárt minden szórakozás?

Mások azt mondják: oda menj el, ahova Jézus is veled menne. Ez ismét nehéz ügy, hiszen ha megnézzük, hogy Jézus a földi életében kik közt forgolódott – talán meglepő társaságban talál-nánk magunkat! Hiszen őt a vámszedők, bűnösök, paráznák barátjának tartották. Inkább az a kérdés: miért megyek el valahova?!

A szórakozás szóban benne rejtőzik a „szór” ige. A „szór” kifejezésben pedig benne van az, hogy olyan tevékenységet csináljak, melyben főleg is keletkezik. Még a Magvető példázataiban is mennyi megy kárba! Valamit elszórunk a szórakozás közben: időt, energiát, magunkat, pénzt stb.

„Ne szórakozz!” – ezt mondjuk valakinek, ha nem vesz komolyan valamit, amit komolyan kellene venni! Van-e helye szórásnak, és mi a helye a szórakozásnak az életünkben?

E kérdéskört sokan egy kérdésre szűkítik le: Szabad-e egy keresztyénnek diszkóba menni? Még egyszer mondom itt is: rossz a kérdés! Próbáljuk másként:

Egy keresztyén diszkóba megy szórakozni?

Szórakozás alatt ugyanis a legtöbb fiatal – ha jól tudom – többnyire ezt érti. Gondolom, nem igazán vetődik fel valakiben a kérdés, el lehet-e menni, ha színházról, kiállításról, moziról vagy hangversenyéről van szó?! Beszélgetni is lehet akárhol, úton, parkban, lakásban, pizzériában, sörözőben. Szóba jöhet még a buli is, de ezt a szót, illetve fogalmat elég nehéz meghatározni. Mármost hogy mit is értünk alatta. Keresztyén fiatalokkal nemrég arról beszélgettünk, hogy mitől buli a buli, s a jelenlévők (fiatalok, diákok) többnyire egyetértettek abban, hogy kell hozzá jó társaság, valami tánclehetőség, a hangulatot feldobó esemény és alkohol. Az utóbbi nélkül a buli ártatlan babazsúrrá minősül.

Mi a gond tehát a diszkóval?

Elsősorban az, hogy igénytelen mind zene-, mind táncművészetében. A zenéről ne ejtsünk külön szót, hiszen mindenkinek más a zenei ízlése. Bizonyára más a nézete erről annak, aki naponta két órát hallgat valami gépbe táplált ritmusegyveleget, s más, aki mondjuk Bach Brandenburgi versenyein nőtt fel. A táncnak viszont az lenne a lényege, hogy látom a partnerem, a szemébe nézhetek, esetleg megérintem – és minden, ami történik, külön esemény. Már az is, hogy tudok táncolni. Ezért hívják a „klasszikus” táncokat társastáncoknak is. A diszkóban pedig, a sötétben villódzó fénynyalábok erdejében időnként felvillanó társam alakja aligha lehet a közösségünk megélése, feltéve ha tudom, kivel is táncolok. (Persze van szelídebb változat is, például egy iskolai táncos rendezvény. Tudatosan kerülöm a bál kifejezést, a bál szó személyiségi jogai érdekében.) Emellett beszélhetünk arról is, milyen veszélyes lehet az az éjszakai szórakozóhely, ahol megkínálhatnak kábítószerrel, könnyű droggal, s bizonyára nem véletlen a

diszkóbaesetek szomorú statisztikája sem. Másrészt úgy van felépítve a diszkók látvány- és hangulatvilága, hogy az erősen hasson az érzésekre. A ruhák, a smink, a táncok, a stílus mind az erotikára épül, azt fejezi ki, s oda jut el. Nehéz elképzelni egy keresztyént, aki ebben a világban ugyanúgy érzi magát, mint testvéri közösségben. Ide vág az, amiről János így ír a levelében: „Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, a szem kívánsága és az élettel való kérkedés, nem az Atyától, hanem a világtól van. A világ pedig elmúlik, és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.” (1Jn 2,15–17) És ez nem elzárkózást jelent a világtól, hanem megmaradást abban. Tudván, hogy ki is vagyok!

A szórakozás tehát mindenképpen egy olyan kellemes időtöltést jelent, melyben igazán kipihenhetem magam, amikor élménnyel gazdagodom, s amelyben nem lesz hiányérzetem, hogy az időmet fölöslegesen töltöttem el. A Biblia sokat ír arról, hogy milyen fontos a felüdülés ideje az életünkben. Nemcsak az alvásról ír, hanem a felgyógyulásról, a megpihenésről, a közösség megéléséről – másokkal is. Hiszen így épülhetünk mi is, s építhetünk másokat is. „Aki másokat felüdít, maga is felüdül” – vonja le a tanulságot a Példabeszédek könyve. S szórakozni úgy is lehet, hogy kincseim ne guruljanak szét a földön, hanem mások épüljenek belőlem. Emellett rengeteg olyan közösségi játékot is lehet játszani, amelyek szintén a szórakozás kategóriájába esnek. Újságunk „csomagtartójában” mindig találsz néhányat ezek közül. Magáról a játékról legközelebb. Bővebben!

Bölcsöldi András

TUDOD-E...

...honnak vannak hónapneveink, melyeket ma használunk?

Január – Janus római isten nevét hordozza

Február – a „februa” = tisztító-szer, engesztelő áldozat szóból

Március – Mars isten neve alapján, a római naptár első hónapja volt

Április – „apirere” = kinyitni igéből jön

Május – Maia, a termékenység istennőjének nevét hordozza

Június – Juno, Jupiter feleségének nevét rejti

Július – Julius Caesar Kr. e. 45-ben történt naptárreformja óta

Augusztus – Augustus császár, aki Caesar unokaöccse és fia

Szeptember – „septem” = hét szóból

Október – „octo” = nyolc szóból

November – „novem” = kilenc szóból

December – „decem” = tíz szóból hordozzák a régen márciussal kezdődő év hónapszámait, ma már nem azonos „szám-név” alapon.

...hogyan hívták a hónapokat korábban? Régi magyar nevük szerint:

Január – Boldogasszony hava (január 6., Vízkereszt)

Február – Bőjtelő hava

Március – Bőjtmás hava

Április – Szent György hava

(Sárkányölő Szent György nevéből)

Május – Pünkösöd hava

Június – Szent Iván hava (nyári napforduló – legrövidebb éjszaka)

Július – Szent Jakab hava (Jakab a gyümölcsökért felel)

Augusztus – Kisasszony hava

Szeptember – Szent Mihály hava (őszi évnegyedkezdő ünnep)

Október – Mindszent hava

November – Szent András hava (téli évnegyedkezdő ünnep)

December – Karácsony hava.

...hogyan történt a naptárreform?

Julius Caesar korában a naptár és a valóságos helyzet között már 3 hónapos különbség volt, ezért a császár Szoszigenész alexandriai csillagász segítségével véget vetett a zűrzavarnak, mert 365 naposra vette az évet, melybe négyévenként 366 napos évet számlált. Ennek alapján a Kr. e. 45. évnek 445 naposnak kellett lennie. Ezt a reformot róla „Julián-naptárnak” nevezték el.

Egy esztendő éppen 365 nap 4 óra 11 perc 13,92 másodperc, így az évek során újabb 10 nap keletkezett, melyet helyre kellett tenni. XIII. Gergely pápa 1582-ben egy bizottságot hozott létre, s elrendelte, hogy 1582. október 4. után közvetlenül október 15. következ-

zék. A további tévedések elkerülése végett elrendelte, hogy csak azok a századvégi évek legyenek szökő-évek, amelyek 400-zal oszthatók. Így is maradt néhány másodperc kallódóban, de ezek csak 4915-re halmozódnak fel egy teljes nap-pá...

Ezt a naptárt Gergely-féle, azaz „gregorián” naptárnak nevezték el. Nem fogadták el azonban egy-könnyen mindenütt. A római katolikus országokban sorra vezették be, Magyarországon 1587-ben, Erdélyben 1590-ben, de Észak-Amerika csak 1752-ben, Anglia 1753-ban, Svájc 1812-ben, Svédország 1844-ben vezette be!

Még nagyobb volt az ellenállás a keleti kereszténységben. A Szovjetunió 1918-ban rendelte el, hogy január 31. után február 14-ét írjanak (a 13 napos ugrás miatt került az ő októberi forradalmuk nekünk november 7-re), de ezt az újítást az orosz ortodox egyház nem fogadta el, s így a nyugati és a keleti húsvét időpontja csak néha esik egybe.

Kell-e félni a 2000. évfordulótól?

Mai tudásunk szerint Krisztus születésének időpontja nem akkor volt, amikor kiszámolták, hanem 7 évvel előtte, így a számolás nem egyezik... (Dionysius Exiguus számolta vissza a VI. században.) A zsidó időszámítás ez évben 5759-et ír, s ők csak a 6000. évtől várják a fordulópontot. (Ők egyébként 353

és 385 napos években is számolnak.)

Az iszlám időszámítás Kr. u. 622-ben indul, ők 2000-ben még csak 1421-et írnak... s évük csak 354 vagy 355 napból áll. A kínai időszámítás 60 éves ciklusokból álló naptárt használt, s bár ezt hivatalosan 1930-ban megszüntették, Délkelet-Ázsia egyes részein mai napig használatos.

Az idő tehát ilyen szempontból nem félelmetes. Semmiféle fordulótól nem kell rettegni, mintha valami múlna azon, hogy éppen mi a világnak egy fertályán hogyan számolgatjuk a naptári éveket...

Sokkal lényegesebb az utolsó idők jeleivel való számolás, mert a próféciák beteljesednek. Épp azért nem mondott dátumszerű időt Jézus Krisztus, mert nem bízhatta ránk bizonytalankodásunk miatt. És sose felejtjük el, hogy az advent mindig a *várakozás* ünnepe – de egyben a *felkészülés* is, hiszen arra való az ünnep, hogy emlékeztessen: Jézust visszavárjuk! Csak ideiglenes otthonunk van itt, az örökévalót Nála és Átala keressük! Minden nemzedéknek *az az utolsó idő, amelyben él* – mert nincs több lehetősége! Így ünnepeljünk szép adventet, s így kezdjünk új évet – nem csupán naptári év szerint, hanem belül, valóságosan!

Áldott 1999-et kívánok mindenkinek!

Fodorné Ablonczy Margit

Egy nagygyűlés két oldala

„Facing tomorrow together”

KIE Világszövetség 14. Nagygyűlése

Egy nagyméretű fényképen tarka tömeg: a nagygyűlés résztvevői. A tarkaságot nemcsak a ruhák, hanem a bőrszín is teszi, sőt – ami a képen nem látszik – a kultúra, a szokások, az Istennel való kapcsolat ... is. Több mint 700 küldött érkezett a világ minden tájáról.

Egyik oldal

A MKIE küldöttje az utazás előtt megbetegedett. Mivel már a kezdés előtt mint szervező munkatárs ott voltam, adódott a választmány kérése, képviseljem a MKIE-t. A világszövetségi irodán ugyan nem fogadtak túl készségesen, de legalább megkaptam a küldötteknek készült füzeteket, információs lapokat és a névkártyát, amin az országot is jelezték.

A hivatalos programban különböző ülések, megbeszélések, vezetőségválasztás, kulturális események szerepeltek, a szabadidőben pedig volt idő személyes beszélgetésekre, az egyes KIE-k kiállításának megnézésére, partnországi megbeszélésekre. Amikor tehettem, elmentem ezekre a programokra. Részt vettem például a csoportmunkában, aminek a célja a Világszövetség működésének hatékonyabbá tételéről beszélgetni, ötleteket adni. Itt ismerhettem meg néhány küldöttet közelebbről: a játékos bemutatkozás és a beszélgetések során több dolgot is

megtudhattunk egymásról, a különböző országokról és KIE-kről.

Másik oldal

Tavaly ősztől Németországban voltam önkéntes. Az egyik KIE-lapban olvastam a felhívást, hogy munkatársak jelentkezését várják a nagygyűlés szervezői. Érdekesnek, sőt izgalmasnak tűnt a feladat, tetszett, hogy a világ minden tájáról jönnek KIE-sek, fiatalok, nem fiatalok, hogy beeláthatok a Világszövetség életébe, megérezhetem a KIE óriási méretét. Ráadásul együtt dolgozhatom sok német fiatalal, közülük is sokat megismerhetek.

A munkatársak a feltűnéség kedvéért sötétkéék egyenmellényt kaptak, praktikusán sok zsebbel. A mellény egyszínűségét néhány színes zsinór, később pedig a küldöttektől kapott kítűzők oldották. A sok feladat miatt mindegyikönket beosztottak egy-egy munkaterületre. Én az ételmezési csoportban voltam (hova is kerülhettem volna máshova?), ez az étkezési jegyek osztásától az üdítőautomata patroncseréjéig sok mindent magába foglalt. Egyik érdekes külön feladat volt az érkezők fogadása a kölni főpályaudvaron. Listát kaptunk, ki mikor, mivel jön. Természetesen gyakran nem úgy érkeztek a vendégek, ahogy ott szerepelt. Néha legszívesebben ilyen és

ehhez hasonló kérdéseket tettünk volna fel: Biztos benne, hogy Ön nem japán? Tényleg nincs Önnel még három másik küldött?

A munkatársak közössége nagyon jó volt, a csapatmunkát a szervezők és mi is fontosnak tartottuk. Minden reggel áhítattal kezdtük a napot, itt a lelki táplálék mellett mindig kaptunk valami kedves apróságot is (csokit, igés kártyát). Ha napközben szabad időnk volt és fáradtak voltunk, vagy csak kicsit távol akartunk lenni a sok embertől, nyelvi kavalkádtól, akkor a nekünk berendezett és barátságossá tett műhelyben pihenhettünk. A mi gondjainkkal, ellátásunkkal, lelkesítésünkkel, jó közérzetünkkel két „erre a célra rendszerezített” munkatárs foglalkozott. A konferencia napilapját szerkesztők nekünk külön újságot készítettek, amiben a napi menetünkön és fontos tudnivalókon

kívül egymás kedves élményeit, munkastatisztikáit is megírták: például hány liter üdítő fogy egy nap, hány kilométert vezettek a kisautók vezetői, ki hány esernyőt szerzett már a német nyarat kifogásoló küldötteknek.

A kedvenc napi munkám a kávészünet volt, nemcsak mert finom volt a kávé és a sütemény, hanem ilyenkor lehetett a legtöbb emberrel találkozni, beszélgetni, ismerkedni. Ilyenkor vettem észre legtöbbször a névcédulámról, hogy magyar vagyok és kérdezgettek Magyarországról és a KIE-ről.

Örülök, hogy vállalkoztam a munkatársi feladatra, a megmértetésen kívül (helyt tud-e állni egy magyar önkéntes német munkatársi csapattal egy világszövetségi gyűlésen?) átélhettem sok-sok találkozást, és érezhettem a KIE óriási méretét.

Denke Villő

Pilinszky János

Kezed, kezem

Hová rejtsem kezeimet?
Anya, a te kezedet örököltem,
de királyságom, tudom, nem kívánod.

Lemondok hát,
leköszönök a trónról,
odahagyom a kéretlen hatalmat.

Itt a kezed. Ki vagyok fosztva.
Újra semmim sincs, édesanyám.

... ..
Tolnay Tibor tollrajza

Ajándékok, amelyek nem kerülnek pénzbe

Egy jó szót szólni, egy beteget felvidítani,
valakinek kezet nyújtani, megdicsérni az ételt,
valakinek közeli születésnapjáról megemlékezni,
óvatosan csukni az ajtót, minden apróságnak örülni,
mindentért hálás lenni, valakinek jó tanácsot adni,
egy levélírással örömet szerezni,
túszúrásokat elfelejteni, jogos panaszt ismételten nem felhánytorgatni,
más hibáját nem feltétlenül szavá tenni,
nem neheztelni, ha háttérbe szorulunk,
levert hangulatot nem komolyan venni,
nem megsértődni egy félresikerült szó miatt,
megtalálni az elismerő szót a jóra,
az együttérzés szavát a megalázott felé,
egy tréfás szót szólni a gyermekeknek,
meleg kézfogással vigasztalni a megszorodottakat,
becsületesen beismerni az elkövetett hibát,
örülni a holnapi napnak, nehezebb dolgokra aludni egyet,
mindentre kellő időt és gondot fordítani
és mindenben krisztusi szeretettel lenni.

Dsida Jenő

Behavazott gyalogutacska

Nem is a hó alá – szállingó emlékeimbe
temetkeztél, didergő kis ösvény, te

bújkálva elfutó, fel-felkuncogó
öröm! Te vagy alul? Csak párnád a hó!

Nyaram voltál, már télben sem bújhatsz előlem,
s ha bújsz is, hát azt is vakmerően –

ahogy hunyorgásból az emlék fölparazslik,
úgy ropogj ott ravaszul a hó alatt is!...

Hová lettél, te hóvá vált utacska?
Vezetgess minket – szállingó magasba.

Nemes Nagy Ágnes

Madár

Egy madár ül a vállamon,
ki együtt született velem.
Már oly nagy, már olyan nehéz.
hogy minden léptem gyötrelem.

Súly, súly, súly rajtam, bénaság,
ellökném, rámakaszcodik,
mint egy tölgyfa a gyökerét
vállamba vájja karmait.

Hallom, fülemnél ott dobog
irtóztos madár-szive.
Ha elröpülne egy napon,
mostmár eldőlnék nélküle.

*Fotó:
Bölcsföldi András*

„Ti pedig Krisztus teste vagytok és egyenként annak tagjai...” 1Kor 12,27

Fedezd fel lelki ajándékaidat!

Valaki azt mondta egyszer: „Nagyon sok keresztyén úgy tesz, mintha karácsonyfadísz lenne: jelen van, jól is mutat, de láthatóan semmi gyakorlati haszna nincs...” Mit gondolsz, igaza volt?

Kb. másfél éves keresztyén voltam, amikor az ifiben valaki megkérdezte tőlem, hogy milyen lelki ajándékom van. Fogalmam sincs, mit feleltem, de az biztos, hogy válaszom nem volt túlzottan tartalmas. Tartok tőle, hogy ezzel nem vagyok egyedül. A legtöbb keresztyénnek (azok közül, akiket én ismerek) meglehetősen zavaros elképzelései vannak erről a témáról. Ezt a „ködöt” szeretnék oszlatni. Azért imádkozunk, hogy segítsen neked is megtalálni a helyedet Krisztus Testében. Ha hiszed, ha nem, Istennek szüksége van rád! Fedezd fel, hogy hol!

Mi a lelki ajándék (karizma)?

Istentől kapott különleges felhatalmazás (képesség), amely a keresztyén embert alkalmassá teszi arra, hogy Krisztus testében (a gyülekezetben) szolgáljon.

Talentum vagy karizma

Mind a talentum, mind a karizma a teremtő Isten szeretetének megnyilvánulása. Ám amíg talentumot (veleszületett természetes képességet) minden ember kapott, addig lelki ajándékkal csak a keresztyéneket ruházza fel Isten az újjászületés pillanatában. A talentum és a lelki ajándék egészen különböző területekre is vonatkozhat, például: talentum: szép hang, lelki ajándék: vendégszeretet, de az is lehet, hogy a talentum segíti a lelki ajándék használatát, például: talentum: szép hang, lelki ajándék: buzdítás.

Ez utóbbi esetben nagyszerűen segíthet az énektudás a hívő testvérek lelkesítésében, bátorításában.

Kinek van lelki ajándéka?

Jó néhány keresztyén érzi magát úgy, hogy neki semmilyen lelki ajándéka nincs, amivel szolgálhatna. Olvasd el az 1Kor 12,7-et és az 1Pt 4,10–11-et. Mit mond ez a rész azoknak a keresztyéneknek, akik azt hiszik, hogy nincs karizmájuk? Láthatjuk, hogy minden keresztyén kapott lelki ajándékot, amivel építheti a gyülekezetet (mennységben, vagy minőségben), de sajnos nagyon sokan nem gyakorolják, sőt nem is ismerik lelki ajándékukat.

Melyek a lelki ajándékok?

– apostol	– pásztor
– próféta	– tanító
– evangélista	– buzdító (intő)
– ismeret	– irgalmasság
– bölcsesség	(könyörület)
– segítő (háttér-
munkás,
szolgáló)	– hit
– vendégszeretet	– lelkek megítélése
(megkülönbözteté-
tése)
– adakozás	– csodaterelő erő
– kormányzás
(igazgatás)	– gyógyítás
– vezetés	– nyelvek
(előljáróság)	– nyelvek magyará-
zata

Összesen 20 lelki ajándék. A sorozat folyamán részletesebben fogunk ismerkedni velük, és mindegyikhez egy-egy tesztet is adunk, melynek alapján felmérheted, hogy az adott lelki ajándékot rád bízta-e Isten, vagy sem.

Most „bemelegítésül” a *segítő* (háttér-munkás) lelki ajándékát részletezzük. Olyan társadalomban élünk, amely egyre inkább a „szóbeli mesterségekre” épül. Társadalmunk kommunikációból él, információáramlásból táplálkozik. Mégis – vagy még inkább – szükség van minden családban, közösségben, társadalomban azokra,

akik képesek cselekedetekkel is szolgálni. Ez a fajta támogatás – sokszor a színpalak mögött – elengedhetetlen bármely fejlődő, virágzó csoport számára. Különösen igaz ez egy helyi gyülekezetre.

A segítő (gyámolító) lelki ajándékát az 1Kor 12,28 említi. Itt a görög „antilempis” szó szerepel, ami a támogatás, közreműködés, alkalmi segítségnyújtás jelentését hordozza. Másutt a „közösségért munkálkodó szeretet” (Kittel) meghatározást olvashatjuk. A következő hely, ahol a Biblia a „szolgálatot” említi, a Róm 12,7. Itt a görög „diakónia” áll, amit a Jn 2 a „szolgák”-ra vonatkozólag használ, akik a menyegzői asztal körül álltak és figyelték, hogy hol van szükség rájuk.

Mіндеzt összefoglalva azt mondhatjuk, hogy a segítő (háttér munkás, gyámolító) lelki ajándéka az a képesség és felelősségteljes megbízatás, amely a felbukkanó szükségekben való segítségnyújtásra, támogatásra és közreműködésre hatalmaz fel.

A következő teszt segítséget nyújt, hogy felmérhesd, rád bízta-e Isten ezt a karizmát.

A pontozás

szinte soha	= 0
előfordul	= 1
rendszeresen	= 2
majdnem mindig	= 3

Írd fel a válaszok pontszámát és a végén összesítsd!

1. Előadás/igehirdetés alkalmával mélyen megérintenek a hallottak, és erős vágyat érnek, hogy erre a buzdításra keresztyén testvéreim felé való szolgálattal válasszák.

2. Munkatársak közt szívesebben munkálkodom a „hátsó sorokban”, a dolgok zökkenőmentes alakulása érdekemben.

3. Ha tennivaló akad, jobban szeretem magam elvégezni, mint másat megbízni vele.

4. Örömet és meglepetést okoz, ha segítőként vehetek részt egy értékes terv megvalósulásában.

5. Szívesebben vagyok hátsországi munkás, mint frontharcos.

6. Hajlandó vagyok alantas vagy mások által lényegtelennek ítélt munkák elvégzésére is.

7. Az olyan gyakorlati dolgokat, mint gépelés, takarítás, karbantartás vagy érkezők fogadása, igen fontos feladatoknak tartom.

8. Tudom, hogy a legfelsőbb vezetők csak akkor képesek jól ellátni feladatukat, ha valaki leveszi vállukról a háttér munkálatok terhet.

9. Ha valamilyen szolgálatról van szó, akkor a kimondottan tárgyi (nem lelki) jellegű feladatok területén mozgok a legotthonosabban.

10. Ha bármilyen fizikai vagy lelki szükségességgel találkozom, akkor tudok a leghatékonyabban segíteni, ha a feladat nem igényel különösebb személyes felkészültséget vagy bonyolult szervezési tevékenységet.

Összesen:

23 pont felett: Teljesen egyértelműen rád bízta Isten ezt az ajándékot! Rajta! Kérd Istent naponta, hogy mutassa meg, hol élhetsz aznap ezzel a megbízatással! Légy jó sáfár! Szükség van rád!

18–23 pont között: Kérd Istent, hogy tegye egyértelművé számodra, rád ruházta-e ezt a felelősséget! Addig is ragadd meg az alkalmakat, lesz eredménye!

11–18 pont között: Más szolgálatban valószínűleg erőteljesebben tudna téged használni Isten. Kérd útmutatását, de ha valahol szükség van rád, ne tartsd vissza magad!

11 pont alatt: Ne erőltesd! Vannak más lehetőségek is a szolgálatra Krisztus testében. Várd meg a következő számot! (Ha türelmetlen vagy, Istent is megkérdézheted, ő szívesen segít neked.)

(A Mindenható Isten Szentlelke az eredmény mindennemű változtatásának jogát fenntartja.)

Fodor Attila

A cikk Clyde B. McDowell: „How to discover your spiritual gifts” című könyve alapján készült.

Mire jó egy magyar önkéntes?

Út az ismeretlenbe – így éreztem, amikor '97. szeptember 29-én a vonaton ültem és Németország felé tartottam. Éjfélre érkeztem Dortmundba, ahol három „ismeretlen” várt rám a hageni KIE-ből. Örömmel és szeretettel fogadtak, ezt éreztem, a szobámban rózsacsokor várt, és mielőtt magamra hagytak volna, még kicsit beszélgettünk egy pohár bor mellett. Később persze mindhármukat megismertem jobban is.

Már korábban megfogalmazódott bennem, hogy jó lenne elmenni külföldre KIE-hez dolgozni, erre tavaly jött el a megfelelő alkalom. A többféle lehetőség közül a Westbundnál működő missziós önkéntesi év tetszett a legjobban, nem „mosogatni”, hanem egyesületi munkában szerettem volna részt venni. Én már a harmadik külföldi voltam ebben a programban, három éve egy dán, azután pedig egy angol lány volt önkéntes Hagenben.

A hageni KIE Németországban belül nagy egyesületnek számít, több mint 300 tagja van, kiterjedt munkát folytat, leginkább az ún. „Nyitott ajtó” munkágról híres. Ez a név KIE-n kívül is használatos, olyan programot takar, ami mindenkinek nyitott, sok esetben egyszerűen egy ifjúsági központot jelent, ahova bárki bemehet, leülhet a barátjaival, beszélgethet, játszhat, a büfében kávé, üdítőt, édességet, szendvicset vehet, kártyázhat, társasjátékozhat, pingpongozhat, asztalifocizhat, biliárdozhat stb., és ha gondolja, az ott lévő KIE-s munkatársakkal beszélgethet. Néhány ilyen központ kötött programot is kínál, például filmvetítést, előadást

és vitát egy-egy témáról, csoportfoglalkozásokat. A hageni „Nyitott ajtó” sajtósága, hogy főleg külföldiek, azaz vendégmunkások látogatják, sőt ők maguknak is szerveznek programokat, például hetente találkoztak az épületben török asszonyok, két török amatőr focicsapat működött az egyesületben, kéthetente örmények jöttek a házba, minden pénteken este pedig irániak jöttek össze baráti beszélgetésre. Sokan kérdezhetnék, mi a KIE szerepe, feladata ebben? Azt hiszem, itt nem a misszió, hanem a szociális munka az, ami fontos. A KIE mint keresztyén szervezet elfogadást, nyitottságot mutat a vendégmunkások, bevándorlók felé, szemben a társadalomban gyakran előforduló gyűlölettel. A fiatalok esetében pedig az elkallódást, a lecsúszást előzi meg vagy legalább lassítja, ha ilyen helyre járnak. Így kisebb a veszélye annak, hogy rászoknak az alkoholra vagy a kábítószerre.

A munkaidőm felét a „Nyitott ajtóban” töltöttem a büfé pultja mögött dolgozva. Nem mondhatom, hogy könnyű volt, a pult a helyiség közepén állt, a látogatók pedig fiúk, férfiak, akik nem éppen irodalmi németet beszéltek és nem is jólnevelt úriemberek. A csokik, üdítők árának megtanulása, német összeadása, a márka megszokása is eltartott egy darabig. (De túléltem!) A kiszolgáláson kívül néha a belátogató gyerekekkel társasjátékoztam.

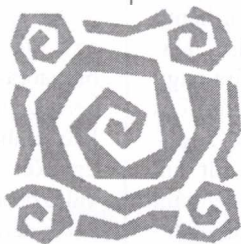
Egyszer például egy 4 és 7 éves testvérpár – gyakori látogatóink – a kezükben vödörrel jelentek meg. A vödörben föld volt és jónéhány gilizta. Szeren-

csére sikerült rábeszélni őket, hogy bent ne játsszanak vele, hanem tegyék be a vödröt a pult mögötti ruhatárba. Hetente egyszer délután gyerekfoglalkozást tartottunk, ahol játszottunk, barátkoltunk, sütöttünk a gyerekekkel. Ehhez hozzátartozott, hogy röviden és érdekesen beszéltünk nekik egy, a programhoz kapcsolódó bibliai vagy egyéb témáról. Itt általában 15–20 gyerek volt, 6–12 év közöttiek, németek és törökök vegyesen.

Németországban gyakorri, hogy a gyülekezetekben a KIE végzi az ifjúsági és a gyermekmunkát, ennek fejében anyagi támogatást kap az egyesület az adott gyülekezettől. A gyülekezeti gyerekcsoport, ahol dolgoztam, 10–13 évesekből állt, 5–10 volt a szokásos létszám. A programban itt is sok játék, vetélkedő, filmnézés szerepelt, de mindig része volt a foglalkozásnak egy rövid áhitat is.

Csütörtökön este egyesületi bibliaóra van, méghozzá egyszerre három is. Én a legfiatalabbakhoz jártam, a 16–30 évesekhez. Az alkalmak egy-egy témára épültek, a keret hasonlított az itthonihoz, azaz énekeltünk és imádkoztunk is együtt. Havonta egy vagy két alkalommal más időpontban is találkoztunk, ilyenkor szorosán vett bibliatanulmányozásként Márk evangéliumát dolgoztuk fel. A második bibliaórára 30–60 közöttiek jártak, felváltva többen is tartották az alkalmakat, egyéni stílusuktól függően előadásszerűen, beszélgetést vezetve vagy kiscsoportos munkával dolgozták fel az aznapi igeszakaszt, illetve témát. Az a megtiszteltetés is ért, hogy Magyarországról és a magyar

KIE-ről ebben a csoportban beszámolót tarthattam. A harmadik csoportba az öregek tartoznak, nekik mindig szépen elrendeztük az asztalokat, minden helyre Bibliát és énekeskönyvet tettünk, precíz német módon. A bibliaórák előtt és után mindig volt lehetőség a különböző csoportba járóknak a találkozásra,

beszélgetésre, ehhez az U alakú büfépult és a körülötte levő asztalok jó teret adnak. Az idősek így nemcsak távolról nézhetik és támogathatják az egyesületet, hanem folyamatos, élő kapcsolatban állnak a fiatalabbakkal. Havonta egyszer a három csoport kö-

zösen tartotta a bibliaórát, ez is előbbé tette a KIE-tagok kapcsolatát. A havi programfüzetben középen található a bibliaórák programja, ezzel is igyekeznek kifejezni, hogy az egyesületnek ez a központi eseménye.

A hageni egyesület anyagilag is erős. Hatalmas épülete van, amely a háború után amerikai segítséggel épült. Tudatosan nagyra tervezték, hogy a munkához nem szükséges részeket bérbe adhassák és ebből állandó bevételük legyen. Az épületegyüttes jellegzetes része a „torony”, amiben egy férfiottthon működik. A dolgozók egy része aktív tagja az egyesületnek, a szoros együttműködésben nagy része van a konyhának, illetve annak vezetőjének: minden nagyobb programra ők főznek, reggelire szép tálakat csinálnak, vacsorákra pedig finom salátákat és hidegtálakat készítenek.

A legutóbbi városrendezéskor lebontottak néhány garázst, ami az egyesületé volt, kárpótlásul sikerült egy külvárosi kertés házat venni. Ezt nagyon

szépen rendbehozták, a kert (még természetes tó és egy darab erdő is van benne) nyári programoknak, kisebb hétvégi találkozókknak ad helyet. Az itteni munka a német KIE ökológiai munkaágának szép példája. A kertben sok minden elfér, néhány általános iskolai osztálynak mintakertje van itt, komposztáló, magas ágyás, rovarmentő fal és hasonlók. A kert gondozását, alakítását az egyesület vezető titkára nagy lelkesedéssel végzi, néhány szakértő és kertész munkát szerető ember segítségével. Nyáron többször is volt ún. „Nyitott vasárnap”, ilyenkor délutáni kávézásra jöttek ki a „kertbe” az egyesület barátai. A kávé, tea és a házisütemények és torták eladásából befolyt összeg az egyesület világszolgálati (Weltdienst) kasszájába került, mint minden más gyűjtési akció esetében is. Az így gyűjtött pénzzel a német KIE sok ország munkáját támogatja, többek között a Magyarországon folyót is. Jó érzés volt, hogy a munkámmal, a süteményeimmel most a támogatói oldalon voltam.

Németországban nagy hagyománya van a fúvószenének. Míg nálunk a zeneiskolákban működnek ilyen zenekarok, ott gyülekezetekben és a KIE-kben. Hagenben is nagy létszámú zenekar van, az ünnepségeken, istentiszteleteken orgona helyett ők játszanak. Az utánpótlás-zenekar vezetője gyakran vett a büfében 10–15 db csokit, ebből tudtam, hogy próbájuk van.

A háromszög harmadik oldala sem hiányzott a munkából, a sport is része a programnak. Hétfő esténként idősebb nőknek torna, a férfiaknak pedig foci volt egy közeli tornateremben. Ebből én csak annyit láttam, hogy egy terüle-

ti KIE-focibajnokságon szurkoltam a mieinknek.

A sok program mellett megpróbálkoztunk egy házi bibliakör beindításával is, de sajnos ez nem élt sokáig, csak néhány összejövetelt tartottunk. Ott sem megy minden, legalább láttam ezt is...

Az egyesület választmánya havonta egy este ülésezik, de a tagok – szorgos bibliára-látogatók – ennél gyakrabban beszélgetnek, szükség esetén a megfelelő emberek összejönnek, intézik az ügyeket. Az üléseik egyszerű vacsorával, szabad beszélgetéssel kezdődnek, s aztán térnek rá a napirendi pontokra. Az egyesület munkáján érződik, hogy jól működő vezetősége van, ahol a különböző korosztályhoz tartozók hatékonyan dolgoznak együtt.

A gyerek- és ifjúsági munkára és a „Nyitott ajtó” vezetésére, gondozására három titkár áll alkalmazásban. Az ő munkájukat 2–3 polgári szolgálatos, illetve „8 órás” önkéntes segíti. A különböző csoportok vezetésében nagy szerepe van az önkénteseknek. Az ő munkájukat a titkárok rendszeres képzéssel is segítik. A gyerek- és ifjúsági munkát végzők, az ún. Team tagjai havonta jönnek össze, az alkalmakat az egyik titkár és egy tapasztaltabb önkéntes tartja. Évente egyszer egy hétvégére elutaznak együtt valahova, ekkor például egy-egy témában elmélyednek, ötletbörzét tartanak. Itt tanultam a Ki nevet a végén?-nek azt a változatát, ami a játékgyűjteménybe bekerült. (Az idejű „Team-hétvégén” egyébként magyar pörköltet és fonott kalácsot is ehettek a résztvevők.) Ezek az alkalmak nem értelmetlenek, több csoportban is láttam, hogy a képzési alkalmon tanult ve-

télkedőt, témafeldolgozást, játékot használták. A másik munkatársi körbe az összes munkatárs beletartozik, az is, aki évente csak egyszer-kétszer tud segíteni. Havonta egy vasárnap délelőtt vagy egy este van találkozója ennek a csapatnak. Ilyenkor az aktuális témák megbeszélésén túl a munkaágak megismerésére, bibliatanulmányozásra, munkatársakat érintő általános témák megbeszélésére kerül sor. Évente egy hétvége pedig a képzésé, tervezésé, együttlété. Itt éreztem leginkább az egyesület családiasságát, hogy azok a fiatalok, akik korábban a gyerekalkalmak résztvevői voltak, ebben a közösségben nőnek fel ifjúsági munkássá, vezetővé, a felnőttek pedig lassan elfogadják őket az új szerepben.

Nyáron ez az egyesület is – mint minden ifjúsági szervezet – táborokat szervez. Én két táborban is dolgozhattam, mindkettőben a konyha volt a munkahelyem. Az egyik a tinitábor volt: Franciaország déli részén sátoroztunk. Szép völgyben laktunk, a táborhely egy kis folyó partján volt. Élveztem, hogy két hétig végig szabadban voltam, a napon aprítottam a zöldséget, mostam a konyharuhákat. Néha volt időm és alkalmam a résztvevőkkel is beszélgetni, elsősorban amikor konyhai munkára voltak besorozva. A programból szinte teljesen ki-

Tábori derű

maradtam, pedig érdekes volt: három téma alapján volt bibliamunka, a napot mindig áhitattal zártuk, délután és este vetélkedők, különböző játékok voltak és kirándultunk is. A gyerektábor egészen más volt. A szervezése, vezetése alapján jobban hasonlított egy itthoni táborhoz, ugyanis önkéntesek vezették, a helyszín pedig az Északi-tenger közelében egy falu régi parókiája volt. Dávid történetét dolgoztuk fel a 10 nap alatt, sok játékkal, énekléssel, aktív munkával. A konyha itt is kellemes hely volt, kihívást jelentett, hogy igyekeztem

egészséges étellel ellátni a gyerekeket, sőt az adalékanyagokra allergiás résztvevőnek is tudtam süteménnyel kedveskedni. Az utótalálkozón az egyik édesanya hálásan köszönte meg munkámat és kérte, mondjam el a „fahéjas krumpli” receptjét. Először nem értettem, mire gondol, aztán a 6 éves iker kisfiától megtudtam, hogy a héjas, sós, darabos sültkrumplira gondoltak. Hogy a fahéj honnan jutott eszükbe...?

Elutazásom előtti utolsó este búcsúbulira hívtam meg a barátaimat. A búcsúbeszédre válaszul felsoroltam, kit és mit kell beszerezniük, hogy pótoljanak: egy gyerekmunkást, egy szakácsot, egy cukrászt, egy takarítót... és egy mosogatógépet.

Denke Villő

Salamon király

Ha Salamon nevét halljuk, elsőként a bölcsesség jut eszünkbe. Salamon a bölcsességéről nevezetes, mert amikor uralkodása kezdetén Isten felajánlotta neki, hogy bármit kérhet tőle – „Kérj valamit, én megadom neked!” (1Kir 3,5) –, ő bölcsességet kért. Az, amit bölcsességként szoktunk emlegetni, az a Bibliában az engedelmes szív. „Adj azért szolgáltnak engedelmes szívet, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és a rossz között, különben ki tudná kormányozni a te nagy népedet?” (1Kir 3,9). Az itt szereplő héber szó azt jelenti: értő, halló, odahallgató, ésszerű. Vagyis Salamon azt kérte, hogy értse, hallja és engedelmesen megcselekedje mindenkor az Úr akaratát. Az ószövetségi bölcsesség-irodalomban a bölcsesség az Istenre való odafigyeléssel, a neki való engedelmességgel volt egyenlő, „a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme” (Péld 9,10).

Salamon élete jól indult. Nevét Istentől kapta még születése előtt azzal az ígérettel, hogy ő lesz a béke embere. Isten megígérte, hogy uralkodása idején Izráel nyugalomban és békében fog élni. Nevét

azért is kapja, mert születése békeséget jelent Dávidnak és Betsabénak (a héber *salómból*, ami békeséget jelent), Isten jelzi, hogy megbékélt velük. Salamon Kr. e. 990 körül született. Húszéves lehetett, amikor trónra került, és kb. 40 évig uralkodott királyként (Kr. e. 970–931). Trónra kerülése elég „zajos” volt, hiszen sokan jelentkeztek a trónért Dávid király élete végén. Végül több ember leváltása, kivégzése árán lett Izráel királya.

Uralkodása sokban különbözött édesapjától, Dávidétól. Az általa létrehozott hatalmas királyi udvar, a keleti királyok szokásait utánzó hárem, a díszes épületek, paloták, a nagy pompa mind-mind egyre jobban elválasztották az egyszerű néptől. Salamon megszilárdította az apja által megalapozott birodalmat. Megszervezte a közigazgatást és erős hadsereget tartott fenn. Bevezette az állandó kötelező katonai szolgálatot. Addig a katonáskodás csak háborús helyzetben volt kötelező, ő ezt kiterjesztette békeidőkre is. Így alakult ki a saját országában végzendő munkaszolgálat intézménye. Az országot 12 körzetre osztotta, ezek élére hivatalnokokat,

felügyelőket nevezett ki. Ez a központosított struktúra ellentmondott az addigi törzsi felépítésnek és a patriarchális rendszernek. Az így kialakult nagybirtokos réteg ezután újra és újra ellentétbe került a földművelőkkel. Ez az ellentét volt az egyik oka az ország későbbi kettészakadásának.

Salamon, a bölcsessége mellett a jeruzsálemi templom felépítéséről nevezetes. Életművének középpontjában ez a templom és a Sionon felépített királyi palota áll (1Kir 5–8). Az építkezések hatalmas pénzt emésztettek fel. Az épületek az akkori világ legdrágább és legértékesebb építőanyagaiból készültek. Az egyszerű nép tagjai szinte rabszolgaként dolgoztak az építkezéseken.

A híres salamoni bölcsesség példatörténete az 1Kir 3,16–28-ban olvasható, ahol a király két vitakozó asszony ügyében hoz ítéletet. A két asszony egy időben szült. Az egyik azonban véletlenül ráfeküdt gyermekére és az meghalt. Amikor ezt észrevette, az éjszaka leple alatt kicserélte halott gyermekét az élővel. A király előtt mindketten azt állították, hogy az életben maradt gyermek az övék. A király ítélete szerint a gyermeket „igazságosan” ketté kellett volna vágni. Az igazi anya azonban inkább lemondott

a gyermekéről, hogy megmentse annak életét. Így derült ki az igazság a „salamoni ítélet” nyomán. Bölcsességéért más népek uralkodói is csodálták Salamont. Sába (Dél-Arábia) királynője is, amikor meglátogatta és kérdéseivel próbára akarta tenni bölcsességét, kénytelen volt belátni, hogy Salamon minden kérdésére válaszolni tud.

Salamon bölcs mondásainak gyűjteménye a hagyomány szerint a Példabeszédek könyve, amely a mai ember számára is tartalmaz megszívlelendő tanácsokat: „Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!” (2,5). „Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd! Ha van mit adnod, ne mondd embertársadnak: Menj el, jöjj holnap, majd akkor adok!” (3,27–28). „Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd a szívedet, mert abból indul ki az élet!” (4,23). „Többet ér a türelmes ember a hősnei, és az indulatán uralkodó annál, aki várost hódít” (16,32). „Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik” (17,17). „Ne mond: Ahogy ő bánt velem, én is úgy bánok vele, megfizetek mindenkinek cselekedete szerint!” (24,29). „Jobb a nyílt feddés a titkolt szeretetnél” (27,5). „Aki takargatja vétkeit,

annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer” (28,13).

Salamon bölcsessége azonban kevésnek bizonyult. Hatalma növekedésével a szíve egyre távolabb került az Úrtól. Ennek egyik legfőbb oka az volt, hogy a háremébe hozott külföldi hercegnők a saját isteneiket imádták. A király számukra Jeruzsálem közelében szentélyeket építtetett. Salamon maga is belekeveredett az idegen istenek kultuszába. Az addigi Jahve-tisztelet elsődlegessége veszélybe került. Az élő Istennel való kapcsolat megzavara mindig – így Salamon korában is – negatív következményekkel járt. A nagy gazdagság és a kulturális virágzás mögött a birodalom bomlásnak indult, majd Salamon halála után nem sokkal össze is omlott.

Sokak szerint Salamon élete végén eljutott a bűnbánatra és a megtérésre. Ennek bizonyítéka a Prédikátor könyve. Ennek a könyvnek néhány sorával búcsúzzunk Salamonról, megfontolva az általa írtakat: „Örvendezz, ifjú, míg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jónak látod! De tudd meg, hogy mindezekért Isten megítél téged! Távolítsd el szívedből a bosszúságot, és tartsd távol magadtól a rosszat, mert az ifjúkor és a fiatalság mulandó!” (Prédikátor 11,9–10).

Felhasznált irodalom:

Keresztyén Bibliai Lexikon. Szerk.: Dr. Bartha Tibor. Budapest, 1995; Claus Westermann–Gerhard Gloege: A Biblia titkai. Bevezetés a Bibliába. Budapest, 1997.

Kovács Péter

Két bibliaórai ötlet

1. Alapige: 2 Péter 1,16 + a szöveg-környezet

A jelenlevők nem ismerik sem a bibliaóra témáját, sem az alapigét. Azt a feladatot kapják, hogy mondjanak el életükből két rendkívüli, alig hihető történetet. Az egyik megtörtént legyen, a másik viszont kitalált.

A gondolkodási idő után jöhetnek a történetek. Természetesen mind a kettőt úgy kell elmondani, mintha mind a kettő igaz volna. Utána kézfelnyújtással jelzi a csoport többi tagja, hogy melyik történetet tartja igaznak, és melyiket nem. A „mesélő” ezek után felfedi az igazságot.

Megjegyzés: Akkor lesz az egész izgalmas, ha lesz néhány olyan párosítás, amikor a hihetlenebb az igaz.

A kör végén kérdéseket lehet föltenni például:

Mit érne meg nektek a kitalált történethez, mint igazhoz ragaszkodás?

Ragaszkodnál-e hozzá életed végéig?

Ragaszkodnál-e hozzá az életed árán is?

Elvárnád-e, hogy a következő nemzedékek is igazként tartsák számon? Milyen alapon?

Külön kérdéscsomag lehet a bizalom témája köré összegyűjtött kérdések csoportja, hiszen végül is a „mesélő” igazságnak és nemjének hiszünk.

Végül jöhet az ígéhirdetés az alapige alapján – nyilván felhasználva a korábban begyűjtött élményanyagot.

Kisebb csoport esetén mindenki mondhat történetet, nagyobb csoport esetén jelentkezés alapján, hiszen a fölvezető rész meglehetősen időigényes lehet.

2. Alapige: Efezus 4,17–32

Előkészület: Az igezsakasz felszólításait kimásoljuk egy papírlapra. Amikor ez

szükséges, az értelmezhetőség kedvéért egészítsük ki a magyarázó, körülíró részekkel. A versszámokat nem írjuk le. Az így elkészített lapot sokszorosítjuk és értelmi egységenként szétvágjuk az elkészített lapokat. (Egy verset akár 3–4 külön részre is tagolhatunk.) Annyi példányban készítjük és tesszük be külön borítékba, ahány résztvevőre számítunk.

A bibliaóra szükségesek még A/4-es lapok, valamint ragasztó.

Feladat: Mindenki a saját borítékából tegye szerinte logikus sorrendbe az előtte lévő lapra a csíkokat. Amikor kész, indokolja meg, hogy miért ezt a sorrendet választotta. Ha mindenki ismertette a maga gondolatmenetét, összevethető az alapigével. Az eredeti sorrend már leragasztható.

A vezetőnek meg kell előre keresnie a páli logikát. Például: A nehezen fogható, elméleti szintű megállapítástól (életminőség), a legapróbb gyakorlati részleteken át (lopás), a bennünk lévő érzelmeken keresztül jut el a csúcspontig – egyedül Krisztus kegyelmében bízhatunk.

Igemagyarázat közben visszautalhatunk a résztvevők megoldásaira, ami nagyon hasznos lehet. Ehhez némi improvizációs készségre szükség van.

Fontos: Előre el kell mondani a témát: Az új ember felöltözése. A résztvevők kánaáni nyelvben való jártasságától függően megmagyarázni, hogy mit jelent az új ember és ennek a felöltése.

Amennyiben a Bibliában otthonosan mozgó társaságról van szó, amelyről feltételezhető, hogy betéve ismeri ezt a szakaszt, természetesen nincs értelme ilyen módon foglalkozni ezzel az igével. Ez a módszer kiválóan alkalmas történetek bevésésére is.

Bakay Péter

ÉNEKELJÜNK!

Dicsérjétek az Urat

Dallam: Genf, 1562.

Draskóczy László feld.

Di- csér- jé- tek az U- rat,
Di- csér- jé- tek az U- rat,

Mert ő jó- ked- vet mu- tat,
Mert ő jó- ked- vet mu- tat,

És az ő nagy ke- gyel- me
És az ő nagy ke- gyel- me

Meg- ma- rad mind- ő- rök- re.
Meg- ma- rad mind- ő- rök- re.

2. Áldjátok Istenteket,
Isteneknek Istenét,
Mert az ő nagy kegyelme
Megmarad mindörökre.	4. Minden őt magasztalja,
Mert ő uraknak Ura,
És az ő nagy kegyelme
Megmarad mindörökre.	6. E földön minden testet
Táplál és bőven éltet,
És az ő nagy kegyelme
Megmarad mindörökre.
3. Dicsérje őtet minden,
Mert nagy csudákat tészén,
És az ő nagy kegyelme
Megmarad mindörökre.	5. Megemlékezék rólunk,
Látván nyomorúságunk,
Mert az ő nagy kegyelme
Megmarad mindörökre.	7. Áldjátok az Úr Istent
Minden népek naponként,
Mert az ő nagy kegyelme
Megmarad mindörökre.

Uccu vászontarisznya

Uc - cu vá - szon - ta - risz - nya,
A gyű - rű - met add visz - sza,
Dá - rom - ma - dá - rom,
Uc - cu dá - rom - ma - dá - rom,
Ka - pu - ba vár a pá - rom,
Dá - rom - ma - dá - rom!

2. A kemencén az író,
Beléesett a bíró,
Dárom – madárom,
Uccu dárom – madárom,
Kapuba vár a párom,
Dárom – madárom! | 3. Háromágú vasvilla,
Két lábon jár a liba,
Dárom – madárom,
Uccu dárom – madárom,
Szeret engem a párom,
Dárom – madárom! |
|--|--|
4. Uccu dárom – madárom,
Szeret engem a párom,
Dárom – madárom,
Uccu dárom – madárom,
Elveszem őt a nyáron,
Dárom – madárom!

Útmutató-borítás

A leírásnak azért adtam ezt a címet, mert legtöbbször az evangélikus Útmutatót tettem szebbé így, bár füzetet, címtárat, naplót is tartósabbá, egyénibbé lehet ezzel a módszerrel varázsolni.

A borításhoz mintás vagy átlátzó öntapadó fólia (jobb írószertokban, barkácsboltokban kapható, ára 400–800 Ft/m), képek, préselt virágok kellene.

1. lépés: A megfelelő méretű fólia kivágása

Egyszerű esetben egy téglalapot kell kivágni, aminek a magassága a beborítandó füzet magasságával egyezik, szélessége pedig a füzet szélességének kétszerese + a gerincének szélessége +3–4 cm.

Bonyolultabb esetben minden szélén ferdeire vágott ráhagyást kell hagyni, a rajzon ezt szaggatott vonallal jelöltem. A vastag vonallal rajzolt rész értelemszerűen a füzet méretével azonos, a középső sáv a gerinccel azonos szélességű. A ráhagyások 1,5–3 cm szélesek, a két középső kicsi fül 0,5–1 cm-es.

2. lépés: Átlátzó fólia esetében a füzet díszítése

A képeket, préselt növényeket úgy kell a füzetre ragasztani, hogy ne legyenek élen vagy hajló részen. A füzetben levő fölösleges feliratokat a borítóval azonos színű papírral lehet leragasztani.

A következő lépéshez meg kell várni, hogy a ragasztás megszáradjon.

3. lépés: A fólia felragasztása

A gerincnél kell kezdeni a munkát. A fóliát asztalra kell fektetni, védőpapírrát le kell szedni (szakítani) a gerinchez tartozó résznél. A ráhagyásos formánál először a kis füleket kell behajtva leragasztani, majd ezután kell a füzet élét a fólia közepére ragasztani. (A gerincén áll a füzet.) A hátánál levő fóliarészről le kell húzni a védőpapírt, majd a gerinctől kiindulva fokozatosan, óvatosan a borítóra ragasztani a fóliát. A füzetet a hátára kell fektetni és kinyitni úgy, hogy csak a hátsó borító legyen az asztalon, a többi a kezünkben. A ráhagyásokat kell egymás után behajtani. Jöhet az eleje, ugyanúgy kell csinálni, mint a hátsó borítónál. A fólia könnyen és gyorsan tapad, nem lehet újra leszedni, próbálkozni, érdemes tehát lassan és óvatosan dolgozni. Ha levegőpúpok vannak a fólián, vékony tüvel lehet kiszúrni és lelapítani őket.

Néhány éve több családtagnak és barátomnak borítottam be így az Útmutatóját. Az idén elfelejtkeztem róla. Az egyik érintett így emlékeztetett mulasztásomra: Még csupasz az Útmutatóm!

Villő

FIGYELMETEKBE AJÁNLJUK

Mindnyájan azt gondoljuk, hogy az imádság nagyon egyszerű dolog. Egészen kicsiny gyermekek is gyakorolhatják, s egy életen át elkísér, vezet minket imádságainkon keresztül az Úr. Azonban megfáradunk, s sokszor abba hagyjuk, értelmetlen ismételtetéseknek elkeserítene, néha úgy tűnik, nem érdemes imádkoznunk.

John Bunyan könyve: **Imádkozom lélekkel és értelemmel** az igazi imádságot állítja elénk, helyretéve ezzel sok félreértést és szakadást gyülekezetekben és imaközösségekben. Ez a 3 évszázaddal ezelőtti könyv frissen, mai módon szólít meg, s szólít fel a valódi imádkozásra. Szeretnél igazán megújulni imádságaidban? Vedd kezébe, s gondolkodj vele együtt, s érezd át, hogy hatalmas vállalkozásba fogtál: az élő Istennel beszélsz!

A Harmat Kiadó új könyve igazi kincs!

Egy nyári konferencián vetődött fel a kérdés: „Milyen legyen a következő század egyháza?” Ezen gondolkodva mondta válaszul valaki: „Olyan, amelyikben jól érzik magukat az emberek.”

Valóban így van. Ezt szeretnénk. Jól érezni magunkat. Külön személyes sértésnek vesszük, ha valamilyen betegség vagy szenvedés ér minket, sokan egyetlen csalódás miatt fordulnak el Isten keresésétől.

Isten éppen arra akar megtanítani, hogy mivel a szenvedés kikerülhetetlen ebben a világban – hogyan lehet szembenézni vele, sőt hogyan lehet ebben megtapasztalni Őt, a Krisztusban a fájdalom át szeretetet, örömet, reménységet tanulni.

Ebben lehet segítségünkre *Lawrence J. Crabb* **Közelebb Istenhez** című könyve, melyet szintén a Harmat Kiadó bocsátott rendelkezésre.

Gyökössy Bandi bácsi újabb könyve szelíden közelít a pszichológia felől a Bibliához. Keresi az Isten szerint való utat az álmok kérdésében. Nem egyszerű ez, hiszen annyi félreértés, félremagyarázás van ebben a kérdésben egyházunkban. Érdemes vele együtt bibliai alapokon gondolkodni erről a kérdéstről.

Isten elfelejtett nyelve, az álom címen jelent meg a Szent Gellért Kiadónál, s kapható minden római katolikus könyvesboltban.

Kívánom, hogy ez a könyv is segítsen olyan kérdésekről gondolkodni, amelyek ott lapulnak mindnyájunk gondolataiban, csak sosem mertük feltenni kérdéseinket, vagy sosem szántunk időt a bibliai tanítás végiggondolására. Mind az elzárkózás, mind a sodortatás veszélyes – felnőtté kell válnunk hitben, gondolkodásban, Isten előtti felelősségben.

Értékes gyarapodást kívánok mindenkinek e könyvek által is.

Fodorné Ablonczy Margit

Sziasztok!

A szilveszteri multság után talán újabb tagokkal is bővült ifis csoportotok. Hogy velük is hamar összebarátkoztatok, íme két újabb játék.

MEDVE

Kategória: kitalálós

Játékosok: 12–20 fő

Hely: körben ülve (széken)

Kellékek: játékosonként egy-egy cédula, toll

Idő: 40–60 perc

Csapat: két egyenlő létszámú csapat

Az egyik csapatot valamilyen módon megjelöljük. (a játékosok leveszik a cipőjüket, színes öntapadós lapot ragasztanak magukra stb.) Cédulákra annyi állatnevet írunk, ahány játékos van. A neveket felolvassuk, majd összekeverve kiosztjuk. A sajátját mindenki megnézi és titokban tartja. Kijelölünk 4 helyet egymás mellett, ez a „bizottság” helye. Induláskor a bizottságban a két csapat két-két tagja felváltva ül (ABAB). Tőlük jobbra üres egy hely. Akitől ez a hely jobbra esik, az állatnév szerint odahív valakit. A hívó és a hívott ezután cédulát cserél – így a hívó nevét ismerjük (amit előtte hívott), a hívotté pedig ismeretlen. A következő hívó az, aki mellett jobbra üres lett a szék. A legutóbb hívott állatnevet nem lehet hívni. Győz az a csapat, amelyeknek sikerül a bizottságban minden helyet elfoglalni.

DOBÓKOCKÁS KITALÁLÓ

Kategória: kitalálós

Játékosok: 7–25 fő

Hely: tetszőleges

Kellék: dobókocka, nagy papír, vastag filctoll, főneves cetlik

Idő: 15–30 perc

Csapat: 3–4 csapat, egy játékvezető

Előre felírunk cédulákra néhány főnevet, a játékosok korától függően könnyebbeket vagy nehezebbeket. A csapatoknak ezeket a főneveket kell kitalálniuk. A csapatok sorban következnek. A főneveket a következőképpen kell kitaláltatniuk: 1. szavakkal körülírással, 2. pantomimmal, 3. álló szobor alakzatban, 4. rajzolással, 5. hangeffektussal, 6. a felsoroltak közül tetszőlegesen választható. A magyarázó csoport egyik tagja húz egy cetlit és dob a dobókockával. A főnevet olyan módon kell neki vagy a csapatjának bemutatni, ahogy a dobókocka szerinti szám mutat. Ha senki sem tudja kitalálni a főnevet, mert a bemutatás módja nem alkalmas az adott főnévhez (például kalács, hangeffektus), a játékvezető engedélyével újból dobhat a játékos. A kitalálásban csak a többi csapat vesz részt.

Pontozás: Egy pontot kap az a csapat, amelyik hamarabb kimondja a helyes megfejtést.

Jó szórakozást kívánok:

Zsó

„Mindig imádkozni kell, és meg nem restülni!” (Lk. 18:1)

Miért imádkozunk?

- hogy a körülöttünk élők ne vesszenek el
- hogy lehessünk élő bizonyosság
- hogy az Úr áldása megjelenjen rajtunk
- hogy „meglássák az emberek...”
- hogy tudjunk élni a lehetőségekkel

„Térjetelek meg, elpártolt fiam! Meggyógyítlak benneteket, bár elpártoltatok!
Itt vagyunk, eljöttünk hozzád, mert te vagy, Uram, a mi Istenünk!” (Jer 3,22)

Negyedévi imatémák

Hálaadás:

- a Szabadságért
- azért, hogy az Úr tanít bennünket
- társunkért (jelen- vagy jövődöbeli)
- azokért, akik meg fognak térni
- a „Vidd Jézust az iskolába” önkénteseiért

Könyörgés:

- a hitoktatókért és diakónusokért
- a következő lelkésznevezdekért
- a teher alatt lévőkért
- minden evangéliumhirdetőért
- azokért, akik hallják az Igét

Kánaáni–magyar szöszedet VIII.

Ez alkalommal két szót vizsgáljunk meg közelebbről! Az egyik a *békesség*, a másik az *alázat*. Mind a kettőre könnyen rávágjuk, hogy „hiszen ez ismert, minek magyarul nézni?” Bibliai környezetben azonban e kifejezések kicsit mást jelentenek.

Az ilyenfajta kifejezések megértése gyakran azért okoz problémát, mert kevésbé ismerjük azt a kultúr-, illetve gondolkört, gondolkodásmódot, ahol és amikor e kifejezések megszülettek. A *békesség* esetében tudnunk kell egy alapvető különbséget a nyugati és keleti gondolkodásmód között. A nyugati történelemszemlélet a történelmet háborúk sorozataként szemléli, némi békés időszak közbevetésével. Lapozz fel egy történelemkönyvet! A zsidó gondolkodás ezzel szemben sokkal inkább békés szemmel nézi a világot. A bibliai Sálom szó, amit legtöbbször békének vagy békességnek fordítunk, nem a háború hiányát jelenti, hanem egy olyan időszakot, amikor az egyén és/vagy a nép Istennek engedelmeskedik és az Ő áldása alatt nyugszik. Lehet ez háború idején is. Kedves zsoltárom, a 27. harmadik versében Dávid így ír: „Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, akkor is bizakodom.” Házi használatra úgy fogalmazom, hogy a békesség egy kis előleg abból a mindent átható békéből, ahol a harcnak, háborúnak még a fogalma sem létezik, amelyben a mennyei Jeruzsálemben, Isten jelenlétében lesz részünk.

Az *alázat* megfogalmazásánál is hadd kezdjem negatívummal: az alázatos keresztyén nem megalázkodó. Nem hagyja, hogy fát vágjanak a hátán. Tudatában van annak, hogy királyfi, illetve királylány, sőt a királyok Királyának fia, illetve leánya, de ezt „nem tekinti zsákmánynak”. Igazán alázatos az tud lenni, aki tisztában van a maga helyével az életben, értékével, képességeivel. Az alázatot nem a félelem szüli, illetve tartja fenn! Az Istennel szembeni alázat annak a gyümölcse, hogy felismertem, mit tett értem Jézus, az emberek felé kimutatott alázat pedig a szeretet, segíteni akarás kifejeződése.

Békesség legyen veletek! Szeretettel:

Kristóf
(Folyt. köv.)

*Murillo: A jó pásztor
1660–1670 között
Madrid, Prado*